

Advents-brev 2016

Det er en glæde at deltage i gudstjenesterne i Immanuelskirken og i Vartov, det er også godt at være til menighedsmøder, studiekredse osv. Det er hyggeligt at møde mennesker vi kender og føler os trygge ved. Vi er ikke på udebane og kun evangeliet bryder det næsten hjemlige.

I evangelieteksten til 1. søndag i advent hos Lukas (kap. 4) kommer Jesus hjem til Nazareth, til den by han er vokset op i, til de mennesker han kender, men også til den forståelse af verden han er kommet på afstand af. Der er ingen gensynsglæde, ingen nostalgiske følelser, ingen velkomster.

Jesus går som han plejer ind i synagogen og læser, næppe tilfældigt, op af Esajas' bog, han læser om det profetiske budskab om "godt budskab til fattige", "frigivelse for fanger", "syn til blinde", "sætte undertrykte i frihed", "nådeår fra Herren". Han erklærer, at alt det, han lige har sagt, allerede er gået i opfyldelse. Mændene i synagogen reagerer først positivt med undren over, at Josefs søn taler således. Men da Jesus fortsætter med at tale om, at Gud har ladet sin nåde og barmhjertighed tilflyde andre end dem, der selv mener, at de er de specielle og foretrukne, bliver tilhørerne ligefrem rasende og forsøger at skaffe ham af vejen. De forkaster ham. Hvorfor det?

Forstod folk i Nazareth hvad Jesus sagde? og reagerede de netop derfor som de gjorde? eller skete det fordi de ikke forstod eller ville forstå budskabet om, at glædens nye tid er kommet? Det er det spørgsmål enhver i en kristen menighed stadig må stille sig selv.

Vi har som indbyggerne i Nazareth vænnet os til, at hverdagen, ægteskabet, samtalen, politikken og verdenssituationen er som den er. Det er der genkendelighed og tryghed i, hvis man vel at mærke bor i et velhavende land og har sit på det tørre. Og tiden, menneskene, vi (?) efterspørger jo trygheden og politikerne lover os masser af tryghed. Hvis nogen lover os noget andet og bedre end det, vi lige havde forestillet os muligt, skal det helst være en forlængelse eller udvidelse af noget vi allerede kender. Ellers bliver det utroværdigt.

Sådan noget lover Jesus ikke. Han siger tværtimod, at nu er den nye tid, livsmodet og frihedens tid begyndt. Skrækkeligt at høre, når man nu er skeptisk og mistænksom over for store ord og løfter. Vi ved, hvad vi har, ikke hvad vi får.

Advents-budskabet er et budskab om lys og glæde. Det er en gave, der kommer til os. Han, som kommer, han er kommet. På trods af os og vor angst for hvad fremtiden måtte bringe.

Adventstiden er her, et nyt kirkeår er begyndt. "Julen er kommen med solhverv for hjerterne bange".

Godt, at "Jul gør lykkeligt Nytår".

Kirkens ruder er blevet pudsede, en sikringsrude udskiftet, nye salmebøger indkøbt, orglet lyder godt. Vi har fået nye medlemmer. Vi glæder os til Jul.

Igen i år er der juleaftensgudstjeneste kl. 13.30 i Immanuelskirken.

Årsmødet 2017 finder sted i præsteboligen mandag den 13. marts kl. 19.30

BIDRAG OG GAVER

Husk, at hvis I vil være sikre på at opnå skattefradraget for medlemsbidrag og gaver indbetalt i 2016, er det klogt at indbetale i god tid inden jul. Vi har oplevet, at indbetalinger i slutningen af december af banken registreres som indbetalt i januar. Medlemmer, der har afgivet forpligtelseserklæring, skal betale det beløb, de har forpligtet sig til. Men I kan godt give gaver derudover på samme vilkår som andre gavegivere.

Har I spørgsmål angående ovenstående, så ring til forretningsføreren Per Lund-Hansen 44474727/20684727

Vi i rådet siger tak for det gamle kirkeår, for trofast deltagelse i gudstjenester og ved møder. Vi ønsker alle en god adventstid og en glædelig jul.

Jens Hestbech